**אמר** רבי טרפון משל לעומד ומקריב על גבי המזבח · וא"ל מאי משל הוא זה הרי במשל לפי' עודנו שפסול היה בשעת עבודה לא"ל עבודתו כשרה כדמוכח בסמוך מקרא וכבר הלא גוזרת גבי מקוה אם נמלא שמידתו היתה חלה בטעות טהרותיו טמאות למפרע לפיכך לר' טרפון ולחו"ל דבתרתי פליגי פליגי בטהרות שנעשו על גבי למפרע מר חזיל בתר חזקה דמקוה ומר חזיל בתר חזקה דחרס ובשלא עודנו חסרון המקוה למפרע [ופליגי נמי במקוה שנטל בה כהן ועבד עבודה ובלו עדיס והעידו שהיה המקוה חסר קודם הטבילה רבי טרפון אומר כשירה העבודה מידי דהוה לכן גרושה וכן חלוצה ואלא קאי המשל:

**שלח** ואמרו · תרגום של והפשיט ושלח (ויקרא ז) מלאן יש להוכיח דכל דבר שיכול להתברר, עד ז', נאמן עליו ואפילו עד ז' מכחישו: **ולזרעו** אחריו בין זרע כשר בין זרע פסול. ובריש מכילתין (דף ד.) אמר "וזרע אין לה" אין לי אלא "זרע כשר" "זרע פסול" מנין? ת"ל וכו' משמע דלשון "זרע" לא משמע אלא כשר וי"ל דשאני הכא "לזרעו" מיותר דהוה מלי למיכתב ולבניו שהרי בבנות לא שייך ברית כהונה ולכך דרשינן מינה אפילו זרע פסול אבל התם אינו מיותר שהרי התם יש לו בת כמו בן:

**כל** מקום שיש קידושין ויש כו' וכל מקום שאין קידושין ואיזה זה זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה · גרלה לר"י דהך סתמא אתיא כרבי שמעון הסתימי דאמר בסוף פ' החולץ (יבמות מט.) יש ממזר מחייבי כריתות ולא מחייבי לאוין וכה"ג קאמר הכא ועוד גרלה לר"י דהלכה כי הך סתמא אע"ג דאיכא סתמא אחרינא ביבמות (דף נב.) כר' עקיבא מ"מ הך סתמא עיקר משום דמתניא גבי הילכתא פסיקתא דקידושין ועוד דמליגו בהרבה מקומות כי האי סתמא כדקתני התם (יבמות דף יד:) פשיטא בני חייבי לאוין כשריס ניהו ועוד תני אינהו ממזר כל שאיסורו איסור ערוה ועמש כרת משמע דלא הוי ממזר אלא מחייבי כריתות* : מתני'

**מגה אמינא לה** דתנן *אמר ר' שמעון מעשה במגורה של דסקים ביבנה שהיתה עומדת בחזקת שלימה ומדדו ונמצאת חסירה, כל טהרות שנעשו על גבה היה ר' טרפון מטהר ור' עקיבא "מטמא, אמר רבי טרפון מקוה זה בחזקת שלם הוא עומד, מספק אתה בא לחסרו, אל תחסרנו מספק אמר רבי עקיבא אדם זה בחזקת טמא הוא עומד מספק אתה בא לטהרו אל תטהרנו מספק" אמר רבי טרפון משל לעומד *ומקריב על גבי המזבח ונודע שהוא בן גרושה או בן חלוצה שעבודתו כשירה אמר רבי עקיבא משל לעומד ומקריב ע"ג המזבח ונודע שהוא בעל מום שעבודתו פסולה אמר רבי טרפון אתה דימיתו לבעל מום ואני דמיתיו לבן גרושה או לבן חלוצה, נראה למי דומה, אי דומה לבן גרושה ולבן חלוצה נדוננו כבן גרושה או בן חלוצה אם דומה לבעל מום נדוננו כבעל מום" התחיל רבי עקיבא לדון מקוה פסולה=ביחיד ובעל מום פסולו=ביחיד ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים דבר אחר מקוה=פסולו בגופו, בעל מום=פסולו בגופו ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים, אמר ליה ר' טרפון לעקיבא *כל הפורש ממך כפורש מן החיים" האי בעל מום שפסולו=ביחיד היכי דמי אי דקא מכחיש ליה מי מהימן אלא דשתיק, ודכותיה גבי בן גרושה ובן חלוצה דשתיק וקתני מקוה פסולו=ביחיד ובעל מום פסולו=ביחיד ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו בשנים אמר לעולם דקא מכחיש ליה, ודקאמרת אמאי מהימן? דאמר ליה "שלח אחיו" והיינו דקתני מקוה=פסולו בגופו ובעל מום=פסולו בגופו ואל יוכיח בן גרושה ובן חלוצה שפסולו מאחרים. יבן גרושה ובן חלוצה דעבודתו כשירה? אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא *והיתה לו ולזרעו אחריו=בין זרע כשר ובין זרע פסול אבוה דשמואל אמר *מהכא *ברך ה' חילו ופועל ידיו תרצה=אפילו חולין שבו תרצה, רבי ינאי אמר מהכא *ובאת אל הכהן אשר יהיה בימים ההם" *וכי תעלה על דעתך שאדם הולך אצל כהן שלא היה בימיו, אלא זה כשר ונתחלל, בעל מום דעבודתו פסולה? אמר רב יהודה אמר שמואל דאמר קרא *לבן אמור הנני נותן לו את בריתי שלום=*כשהוא שלם ולא כשהוא חסר, והא שלום כתיב? אמר רב נחמן וי"ו דשלום קטיעה היא: **מתני'** *כל מקום שיש קידושין ואין עבירה הולך אחר הזכר, ואיזה זו? זו כהנת לויה וישראלית שנשאו לכהן לוי וישראל ובכל מקום שיש קידושין ויש עבירה הולך אחר הפגום ואיזה זו? זו אלמנה לכהן גדול, גרושה וחלוצה לכהן הדיוט, ממזרת ונתינה לישראל, בת ישראל לממזר ולנתין ובכל מי שאין לה עליו קידושין אבל יש לה על אחרים קידושין הולך ממזר ואיזה זה? זה הבא על אחת מכל העריות שבתורה ובכל מי שאין לה: לא עליו ולא על אחרים קידושין הולך=כמותה, ואיזה זה? זה ולד שפחה ונכרית: **גמ'** כל מקום שיש קידושין, לרבי יוחנן כללא הוא כל מקום שיש קידושין ואין עבירה הולך אחר הזכר

גר

---

צג א מיי' פרק י' מהל' מקוואות הל' ו' טור ב"ש י"ד סי' כא סעי' עא: צד ב מיי' פי"ז מהלכות בי"מ מקדש הל' י': צה ג מיי' שם הל' ח: צו ד מיי' שם הלכה י: צז ה מיי' פי"ע מהל' איסורי ביאה הל' טו טוש"ע אה"ע סי' ח סעיף ח ב: צח ו מיי' שם פע"ז הלכה ב טוש"ע שם סעיף ד: צט ז מיי' שם הל' ח טוש"ע שם סימן ד סעיף יג: ק ח מיי' שם הל' ד טוש"ע שם סימן ח סעיף ה:

נוסח מקור הגה דיבור א' אינו באמת

מהגה: הבלמת "אל" שנותנים לו ולא

תוס' ר"י הזקן

ויחדני להם שפחה תחתיה והיותם סבורים שהיא זו ונאמנים דליכא הכחשה: מגורה. מגורת מים כמין בריכה: של דיסקים. שם אדם: מטהר. דאמר השתא הוא דחסר וכשטבלו בו היה שלם: מטמא. דלא ידעינן מאימת חסר ונמצא שאין טבילה: ביחיד. בא אחד ואמר מרדתיו ונמצא חסר נאמן דעד אחד נאמן באיסורים: ביחיד. בא א' ואמר בעל מום הוא נאמן: שלח אחיו. אם אינך בעל מום הפשט בנדיך ונראה: שיש קדושין. שקדושין תופסין בה: ואין עבירה. בנישואיה שלא אסרה תורה:

נוסח מהגה: "מלן": 1) כן גרוסא בן חלוצה עבודתו כשרה 2) הגה אות דעבודתו פסולה

[וע"ע תוס' יבמות מט. ד"ה שמעון]

נוסח מהגה: "כל מקום" בכל הדיני יחסים "אינו"

מהגה: קדושיות של הבנות ולא העבודות מאחרי נישואין אחרים

---

תורה אור

מגה אמינא לה: דלאין עד אחד נאמן בדבר ערוה לפסול ואפילו אין לו מכחיש: מגורה: מגורת מים כמין בריכת מים כדאמר בבבא בתרא (דף סז.) לא מכר את המגורות של מים: **של דיסקים**: שם אדם: מקום שביבה: **מחזקה שלימה**: חזקתם שלמה: **היה רבי טרפון מטהר**: דאמר הטמא הוא דחסר וכשטבלו בה אדם וכלים שלימה היתה: **מטמא**: דלא ידעינן מאימת חסרה ונמצא שלימה טבילה: **שעבודתו**: שעבד כבר כשירה לקמן יליף לה: **בעל מום שעבודתו**: שעבד כבר פסולה ואפילו היה שוגג, לקמן יליף לה: **מקום פסולו ביחיד**: בת אחד ואומר אני מדדתיו ונמצא חסר נאמן דקי"ל (גיטין דף ב:) דעד אחד נאמן באיסורין: **ובעל מום פסולו ביחיד**: בת אחד ואמר בעל מום הוא, נאמן ולקמן מפרש לה: **מאחרים**: מחמת אמו: **שלח אחיו**: אם איכך בעל מום הפשט בגדיך וגלחה והיינו דקתני "בעל מום פסולו בגופו"=שנוכל לברר הדבריס וכן מקוה חסרונו לפניו: **והיתה לו ולזרעו אחריו וגו'**: בין זרע פסול חלל ולכתחילה לא קאמר דהא מחולל קרייה רחמנא שנתחלל מקדושת כהן: **חולין שבו**: חללין שבו, חללין שנשבו לוי, דקרא בשבט לוי כתיב: **ובעל מום דעבודתו פסולה מנלן**: אם עבד בשוגג דאיכא במזיד כתיב (ויקרא כא) אך אל הפרוכת לא יבא וגו' ולא יחלל את מקדשי, אלא עבד בלא ידיעה מנלן דלא מכשרינן ליה מהאי קרא דהתם לו ולזרעו אחריו: **אלני לוקח לו**: לעיל מוהיתה לו כתיב אלמנה בשלימים הוא דאכשר: **מתני' כל מקום שיש קידושין ואין עבירה**: שהקידושין תופסין בה ואין עבירה בגשואין אלא אסרתה תורה עליו: **כהנת לויה וישראלית וכו'**: לוי שנשא כהנת או ישראלית בנה=לוי, וכהן שנשא לויה וישראלית בנה=כהן (ולוי) ישראל שנשא כהנת או לויה הולד=ישראל, למשפחותם לבית אבותם כתיב: **אלמנה לכ"ג**: יש קידושין ויש עבירה דקסבר קידושין תופסין בחייבי לאוין: **אחר הפגום שבשניסס**: שנולד מפסולי כהונה הולד בכהונה פסול וכן בן ממזרת לישראל=ממזר, וכן בן ממזר מישראלית=ממזר, וכן בת נתינה לישראל=נתין, וכן נתין מלכה=אלמן: **מכל עריות שבתורה**. של חייבי כריתות: **הולד ממזר**: בגמרא מפרש לה: **הולד למופת**: ולד נכרית=נכרי, ואם גיירוהו הוי גר כשר ואינו ממזר: **ולד שפחה**: עבד שפחרוו בעליו כשר ומותר בישראלית: גמ'

מאמר כה:יב לכן אומר הנני נותן לו את בריתי שלום (ב) והיתה לו ולזרעו אחריו ברית כהונת עולם תחת אשר קנא... סנהדרין עט: מכות יב.

ר"ה כה: ע"ש סנהדרין כח: ע"ש

גיר מנ:

תמורה ה:

[יתקן שטות ר"ש בן לקיש]

---

מקום

בן נכרית

מכות יא:

מתוספתא דמקוואות פ"ח (ותוספתא דתרומות פרק ח) [פסחים עב: מכות יא:]

מתוספתא פ"ח מ"ח

[זבחים יג.]